

275

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 27 września 1988 r.

w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych.

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201 i z 1987 r. Nr 22, poz. 128) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pomoc materialną dla studentów studiów dziennych stanowią:

- 1) stypendia,
- 2) ulgi w opłatach:
 - a) za miejsce w domu studenckim,
 - b) za wyżywienie w stołówce studenckiej,
- 3) zapomogi.

2. Pomoc materialna przyznawana jest na wniosek studenta.

§ 2. 1. Stypendium składa się z części uzależnionej od:

- 1) warunków materialnych studenta,
- 2) wyników w nauce.

2. Części stypendium, o których mowa w ust. 1, przyznawane są odrębnie. Stypendium wypłacane jest przez okres 10 miesięcy w roku. Studentom kończącym studia przed terminem określonym w regulaminie studiów wypłaca się stypendium w kwocie łącznej za okres między faktycznym a regulaminowym terminem ukończenia studiów.

3. Stypendium nie otrzymują studenci w okresie powtarzania roku (semestru) studiów. W przypadkach szczególnych rektor, na wniosek dziekana złożony w porozumieniu z wydziałowym organem samorządu studenckiego, może przyznać studentowi powtarzającemu rok (semestr) studiów część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta.

§ 3. 1. Podstawą naliczania stypendium jest kwota 23 000 zł, zwana dalej „podstawą naliczania”. Podstawa naliczania ulega corocznie zwiększeniu odpowiednio do wzrostu kosztów utrzymania.

2. Podstawa naliczania dla studenta zamieszkałego na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenckich, jest wyższa o 35%; nie dotyczy to studentów wyższych szkół morskich, kwaterowanych w domach studenckich. Rektor szkoły wyższej może podjąć decyzję o niepodwyższeniu podstawy naliczania w stosunku do studenta, który pomimo wolnych miejsc odmówił zamieszkania w domu studenckim.

3. Podstawa naliczania dla studenta pierwszego roku studiów jest wyższa o 30%, niezależnie od podwyższenia, o którym mowa w ust. 2.

§ 4. 1. Student, w którego rodzinie miesięczny dochód na osobę nie przekracza podstawy naliczania z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3, otrzymuje część stypendium uzależnioną od jego warunków materialnych.

2. Wysokość części stypendium, uzależnionej od warunków materialnych studenta, stanowi różnicę pomiędzy podstawą naliczania, z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3, a miesięcznym dochodem na osobę w rodzinie studenta. Jeżeli obliczona w ten sposób kwota jest niższa od 500 zł, student otrzymuje część stypendium uzależnioną od warunków materialnych w wysokości 500 zł.

3. Wypłacaną studentowi część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta zaokrągla się w górę do pełnych setek.

4. Małżeństwo studenckie lub student wychowujący co najmniej jedno dziecko otrzymują część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta, podwyższoną o 45% podstawy naliczania na każde dziecko. Podwyższona część stypendium obejmuje zasiłek rodzinny i rekompensatę na dziecko przysługującą z tytułu wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii. Otrzymuje ją jedno z rodziców-studentów przez okres nie dłuższy niż do przewidzianego planem studiów terminu ich zakończenia.

5. Jeżeli student zamieszkały na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenta, nie otrzymał miejsca w domu studenckim w wyniku braku miejsc, otrzymuje część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta podwyższoną o 50% średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim.

6. Studenci studiujący na drugim kierunku studiów, na którym studia nie są uwarunkowane ukończeniem innego kierunku studiów, otrzymują część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta przez okres nie dłuższy niż dwa lata od ukończenia pierwszego kierunku w terminie przewidzianym planem studiów.

§ 5. 1. Wysokość dochodu na osobę w rodzinie studenta ustala się na podstawie oświadczenia studenta o liczbie osób w rodzinie żyjących we wspólnym gospodarstwie domowym oraz na podstawie oświadczeń członków rodziny studenta o źródłach i wielkości dochodów w okresie

ostatnich dwunastu miesięcy. Jeżeli okres zatrudnienia lub korzystania z innych źródeł dochodów jest krótszy, oświadczenie obejmuje ten okres. Wzór oświadczenia o wysokości dochodów określa załącznik do rozporządzenia.

2. Do liczby osób w rodzinie studenta ubiegającego się o podwyższoną część stypendium, uzależnioną od warunków materialnych studenta, o której mowa w § 4 ust. 4, nie dolicza się dziecka studenta.

3. Dochód, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na zasadach określonych w przepisach o obliczaniu zasiłków rodzinnych. Do dochodu tego wlicza się:

- 1) dodatki pieniężne z tytułu wzrostu cen detalicznych, jeżeli nie zostały włączone do wynagrodzenia,
- 2) zasiłki rodzinne

— otrzymywane w okresie dwunastu miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie oświadczenia.

§ 6. 1. Student, który zaliczył w terminie określonym w regulaminie studiów rok studiów i uzyskał średnią ocen wpisanych do indeksu nie niższą niż 3,7 oraz postępuje zgodnie z treścią ślubowania studenckiego, otrzymuje w następnym roku studiów część stypendium uzależnioną od wyników w nauce. Dotyczy to także studenta, który zaliczył pierwszy rok studiów jako wolny słuchacz.

2. Wysokość części stypendium uzależnionej od wyników w nauce nie może być niższa niż 30% i nie może przekroczyć 70% podstawy naliczania.

3. Studentowi, który otrzymuje stypendium-nagrodę ministra nadzorującego szkołę wyższą, nie przysługuje część stypendium uzależniona od wyników w nauce.

§ 7. 1. Pierwszeństwo w korzystaniu z miejsca w domu studenckim przysługuje studentowi zamieszkałemu na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenckich. Szczegółowe kryteria przyznawania miejsc w domu studenckim, jednolite dla szkół wyższych ośrodka akademickiego, ustalają wspólnie rektorzy szkół wyższych tego ośrodka, z uwzględnieniem sytuacji materialnej, wyników w nauce oraz aktywności społecznej studenta.

2. Odpłatność studenta za miejsce w domu studenckim ustala rektor szkoły wyższej w porozumieniu z uczelnianymi organami samorządu studenckiego i ogólnokrajowymi organizacjami studenckimi, z tym że nie może być ona niższa niż 30% i nie może przekraczać 70% średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim, a średnia odpłatność za miejsce w domu studenckim wynosi 50% średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim.

3. Z odpłatności za miejsce w domu studenckim są zwolnieni:

- 1) studenci wyższych szkół morskich, kwatrowani w domach studenckich,
- 2) dzieci rodzin studenckich i samotnych studentów.

4. W uzasadnionych wypadkach rektor szkoły wyższej może zwolnić w całości lub w części z odpłatności za miejsce w domu studenckim:

- 1) studenta zaliczonego do jednej z grup inwalidzkich,
- 2) studenta skierowanego do pól sanatorium,
- 3) studenta uznanego przez komisję lekarską akademickiej służby zdrowia za przewlekle chorego,
- 4) studenta, który przyczynia się do zmniejszenia kosztów utrzymania domu studenckiego.

5. Rektor szkoły wyższej może podwyższyć odpłatność za korzystanie z miejsca w domu studenckim, ponad ustaloną zgodnie z ust. 2, studentowi, którego dochód na jedną osobę w rodzinie jest wyższy niż 170% podstawy naliczania, nie więcej jednak niż do wysokości średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim.

§ 8. Średni krajowy koszt utrzymania jednego miejsca w domu studenckim ustala corocznie, na podstawie danych z roku poprzedniego, Minister Edukacji Narodowej.

§ 9. 1. Pierwszeństwo w korzystaniu z wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje studentowi pozostającemu w trudnej sytuacji materialnej lub nie posiadającemu możliwości żywienia się w domu rodzinnym.

2. Odpłatność studenta za wyżywienie w stołówce studenckiej równa jest wynikającemu z norm budżetowych kosztowi surowca przeznaczonego na przygotowanie posiłków. Normy budżetowe odpowiadające kosztowi surowca przeznaczonego na całodzienne wyżywienie w stołówkach studenckich określają odrębne przepisy.

3. Rektorzy szkół wyższych ośrodka akademickiego, w porozumieniu z organizatorami żywienia oraz właściwymi organami organizacji studenckich i młodzieżowych o zasięgu ogólnokrajowym, mogą ustalić, że koszt surowca przeznaczonego na całodzienne wyżywienie w stołówkach studenckich tego ośrodka będzie wyższy od określonego w normach budżetowych, o których mowa w ust. 2, podwyższając jednocześnie w tej samej wysokości odpłatność studenta za wyżywienie.

4. W razie podwyższenia kosztu surowca, o którym mowa w ust. 3, rektor szkoły wyższej, w porozumieniu z uczelnianymi organami samorządu studenckiego i organizacji studenckich i młodzieżowych o zasięgu ogólnokrajowym, może w uzasadnionych wypadkach obniżyć odpłatność za wyżywienie w stołówkach studenckich studentom pobierającym część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta, nie więcej jednak niż do wysokości norm budżetowych, o których mowa w ust. 2.

5. Rektor szkoły wyższej w uzasadnionych wypadkach może zwolnić w całości lub w części z odpłatności za wyżywienie w stołówce studenckiej studentów, o których mowa w § 7 ust. 4 pkt 1—3.

§ 10. 1. Zapomogę może otrzymać student:

- 1) wyższej szkoły artystycznej lub akademii wychowania fizycznego — na zakup pomocy naukowych,
- 2) który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

2. Zapomoga, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być przyznana raz w roku i nie może przekraczać 75% podstawy naliczania.

§ 11. Pomoc materialna otrzymana na podstawie nieprawdziwych danych podlega zwrotowi na fundusz stypendialny szkoły wyższej.

§ 12. Rektor szkoły wyższej w porozumieniu z uczelnianymi organami samorządu studenckiego i ogólnokrajowych organizacji studenckich określa szczegółowy tryb przyznawania pomocy materialnej dla studentów oraz wysokość poszczególnych świadczeń pomocy materialnej w granicach określonych w rozporządzeniu.

§ 13. 1. Pomoc materialną dla studentów przyznaje dziekan. Od decyzji dziekana student może odwołać się do rektora.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach rektor szkoły wyższej, na wniosek dziekana, uczelnianego organu samorządu studenckiego lub ogólnokrajowej organizacji studenckiej, może:

- 1) obniżyć lub cofnąć wypłatę części stypendium uzależnionej od warunków materialnych studenta,
- 2) podwyższyć część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta, nie więcej jednak niż do wysokości podstawy naliczania,
- 3) przyznać część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta studentowi, w którego rodzinie dochód na osobę przekracza podstawę naliczania, z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3, w wysokości nie wyższej niż podstawa naliczania,
- 4) przyznać stypendium lub jego część na okres 12 miesięcy.

§ 14. W wielouczelnianych ośrodkach akademickich miejsca w domach studenckich, z wyjątkiem miejsc w domach studenckich wyższych szkół morskich, oraz skierowania do stołówek studenckich powinny być dzielone wspólnie przez rektorów tego ośrodka, z uwzględnieniem liczby studentów zamieszkujących i specyfiki danej szkoły.

§ 15. 1. Rektor lub dziekan, na wniosek właściwego organu samorządu studenckiego lub uczelnianego organu ogólnokrajowej organizacji studenckiej, mogą powołać na czas określony odpowiednio uczelnianą lub wydziałową komisję do spraw pomocy materialnej.

2. W razie powołania uczelnianej komisji, o której mowa w ust. 1, komisja ta wykonuje uprawnienia rektora wymienione w § 3 ust. 2, § 7 ust. 2, 4 i 5 oraz § 13. Decyzje komisji zatwierdza rektor.

3. W razie powołania wydziałowej komisji, o której mowa w ust. 1, komisja ta wykonuje określone w rozporządzeniu uprawnienia dziekana, z zastrzeżeniem ust. 4. Decyzje komisji zatwierdza dziekan.

4. W domu studenckim lub osiedlu akademickim rektor, na wniosek organu samorządu studenckiego domu

studenckiego lub osiedla akademickiego, może powołać komisję do spraw pomocy materialnej w zakresie korzystania z miejsc w domu studenckim. Komisja ta wykonuje uprawnienia dziekana określone w § 13 ust. 1 w związku z § 7. Decyzje komisji zatwierdza dziekan.

§ 16. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do studentów nie będących obywatelami polskimi.

§ 17. 1. Stypendia zwrotne, wypłacone na podstawie rozporządzenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 16 września 1982 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów (Dz. U. Nr 29, poz. 204 i z 1984 r. Nr 44, poz. 239), podlegają spłacie w terminie 10 lat od daty ukończenia studiów. Rozpoczęcie spłat następuje nie wcześniej niż po 3 latach od ukończenia studiów.

2. W razie niedotrzymania terminu spłaty należności z tytułu pobranego stypendium zwrotnego, kwoty należne państwowym jednostkom organizacyjnym podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Stypendia, o których mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu:

- 1) w całości lub w części przez rektora szkoły wyższej, na wniosek studenta, w wypadkach szczególnie uzasadnionych,
- 2) w całości — w razie ukończenia przez studenta studiów w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wyróżnieniem lub wynikiem bardzo dobrym,
- 3) w 75% — w razie ukończenia przez studenta studiów w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wynikiem dobrym,
- 4) w wypadkach przewidzianych odrębnymi przepisami.

4. Stypendia zwrotne dla studentów studiujących na drugim kierunku studiów, na którym studia nie są uwarunkowane ukończeniem pierwszego kierunku, nie podlegają umorzeniu.

§ 18. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 traci moc rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 31 lipca 1985 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów (Dz. U. Nr 36, poz. 171, z 1986 r. Nr 33, poz. 164, z 1987 r. Nr 27, poz. 154 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 25).

2. Przepisy § 6 ust. 1—3 i 5 rozporządzenia wymienionego w ust. 1 tracą moc z dniem 1 października 1989 r.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1988 r., z wyjątkiem przepisów § 5 ust. 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r.

p.o. Minister Edukacji Narodowej: *H. Bednarski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 września 1988 r. (poz. 275)

.....
(imię i nazwisko)

.....
(miejsowość, data)

.....
(adres)

OŚWIADCZENIE

Świadomy(a) odpowiedzialności z art. 247 § 1 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 94 z późniejszymi zmianami) za fałszywe zeznanie, oświadczam, że dochód mój w okresie ostatnich dwunastu miesięcy wynosi:

- 1) wynagrodzenie miesięczne (wszystkie składniki) w wysokości zł
z tytułu pracy w
(nazwa zakładu pracy)
- 2) zasiłki rodzinne w wysokości zł
- 3) emerytura (renta) w wysokości zł
(nr emerytury lub renty)
- 4) dochód z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego w wysokości zł
- 5) dochód z tytułu prowadzenia działalności objętej podatkiem obrotowym i dochodowym w wysokości zł
.....
(nazwa i adres zakładu pracy)
- 6) dochód z innych źródeł w wysokości zł
(wymienić źródła, np. prace zleczone, honoraria)
- 7) łącznie miesięczny dochód z wyżej wymienionych źródeł wynosi zł (słownie złotych
.....).

.....
(podpis członka rodziny studenta)

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 września 1988 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego z tytułu świadczenia usług przez zakłady usługowe prowadzone przez spółdzielnie według zasad zryczałtowanego rozrachunku.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) i art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Spółdzielnie prowadzące zakłady usługowe według zasad zryczałtowanego rozrachunku w rodzajach usług wyszczególnionych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia, zwanej dalej „tabelą”, przy zatrudnie-

niu w pełnym wymiarze czasu pracy nie przekraczającym 7 lub więcej pracowników — jeżeli tak wynika z rozporządzenia — opłacają podatki obrotowy i dochodowy od tych zakładów w formie ryczałtu, zwanego dalej „podatkiem zryczałtowanym”.

2. Do liczby pracowników, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się zatrudnionych w zakładzie usługowym:

- 1) małżonka pracownika, jeśli małżonek ten nie jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę; przepis ten dotyczy zatrudnienia wyłącznie jednej osoby, bez względu na liczbę pracowników,
- 2) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy,